

Hensyn dertil. Det maa derfor ansees for utvivlsomt, at der ikke er skeet, hverken tidligere og heller ikke ved denne provisoriske Lov, Negerbefolkningen Noget til Forkort. Derimod vil det vistnok være meget betænkeligt, at henvende sig efter Emancipationen til den dog vistnok langtfra saa tilstrækkelig oplyste Klasse Mennesker, som Negerne ere, saaat de af deres Midte skulde udvælge Nogle til at raade Regjeringen, og ligesaa lidet troer jeg, at der er Anledning til at fremkalde saadanne Tibuner, som en af de ærede Talere synes at have havt til Hensigt at ville have installerede til at tagttage Negerbefolkningens Tary. Jeg har anseet mig forpligtet baade imod forhenværende og nærværende Autoriteter til at fremsføre disse Ord.

Kierkegaard: Det har ikke været min Mening at yttre nogensomhelst Tvivl om, hvorvidt der hidtil har været handlet rigtigt og billigt i de vestindiske Colonier, — der ligger under andre Autoriteters Afgjørelse — og jeg troer heller ikke, jeg har peget hen derpaa. Men jeg har forestillet mig, at det fulgte af Tingenes Natur, naar den hidtil usrie Befolkning var erklæret for fri, at der vilde indtræde Spørgsmaal om Ting, hvilke der under andre Forhold ikke kunde opstaae Spørgsmaal om. Jeg har antaget, at der egentlig først nu er opstaaet 2 Stænder i Vestindien, som staae lige overfor hinanden, og som vistnok maae adskilles efter Couleuren. Jeg mener nemlig, at hidtil var der ikke i den Forstand to Stænder, fordi den sorte Befolkning var uberettiget, var usri og Slave. Og ligesom nu her i Fædrelandet, hvor vi dog kun have svage Spor tilbage af Standsforskjel, Ingen bestindig Mand vil paaftaae, at det kan være det Samme, hvilke 10 Mænd man vilde tage og raadføre sig med, og især af hvilken Stand, man valgte dem, eller at man, hvilken denne end blev, væsentlig vilde faae overensstemmende Svar af dem, — saaledes troer jeg, det maa have Anvendelse i langt høiere og stærkere Grad paa Vestindien, saa at Raadet vil falde anderledes ud, dersom det kunde tænkes, at man spurgte den sorte, end naar man spurgte den hvide Befolkning. Nu er det rigtigt ingenlunde Tilfældet, at jeg troer, at Raadet

enten kunde eller skulde komme fra selve den sorte Befolkning. Men jeg har forestillet mig, at det stod i Regjeringens Magt at fremkalde ikke just Almuetriibnet til at værne om det, men vel Talsmænd for den sorte Befolkning udaf den hvide Befolkning, ved at opfordre dem til ganske hensynsløst at betroe Regjeringen deres Anskuelser om, hvorvidt der ikke blev gaaet den sorte nu frie Befolkning for nær, enten i den nu foreliggende Lov eller ved Bestemmelser, som senere maatte vedtages. Jeg har tænkt mig, at det kunde være muligt, at navnlig Præsterne kunde bruges ved denne Leilighed. Jeg veed nemlig rigtigt, at der i Vestindien har for saa Nar siden været ført Klage over methodistiske Præster, der bleve ansete for at være Skyld i der ubrudte Neger-Uroligheder; og det kan godt være, at deres egen Uforsigtighed har givet Grund til denne Klage. Men anderledes turde Sagen dog stille sig, dersom det kunde tænkes, at Regjeringen gjennem Sjællands Biskop, der, saavidt jeg veed, tillige er Vestindiens Biskop, indhentede Erklæringer fra Præsterne, som saaledes ad en maaffee lidet egen Wei, og kun gjennem ham blev Regjeringen meddeelte, saa at det ikke behøvede at vides, hvilken af Præsterne man skulde føre det enkelte Utræde tilbage til, og disse just derfor kunde udtale sig desto mere hensynsløst om de foreliggende Forhold. Det kan iøvrigt ikke være min Hensigt her at kæmpe videre for de Anskuelser, jeg har tilladt mig i Korthed at antyde. Jeg har kun gjort, hvad jeg ansaae for nødvendigt, idet jeg har peget hen derpaa; og jeg har forøvrigt for megen Agtelse, navnlig for den høitærede Finantsministers Hjerte for Sagen og Blik for den, til at jeg ikke skulde være villig til at give efter for hans Utringer om, hvad der for Diebliffet ikke lader sig gjøre. Og jeg vil derhos glæde mig ved det Haab, han har aabnet Udfigt til, Haabet om, at der senere vil kunne gjøres Noget i det antydede Diemed.

Orsted: Det er vist, meget rigtigt, hvad den ærede første Landssthingsmand for 1ste Valgfreds (H. B. Hansen) har bemærket, at der ikke gives nogen Told af de Provisioner, som udføres fra Moderlandet til Colonierne, men derved bortfalder ikke den Bemærkning, jeg har gjort